

opusdei.org

Audiència. L'Any de la Fe. Evangelitzar és la missió de l'Església

En l'audiència del dia 22 de maig, el papa Francesc recorda que la missió d'evangelitzar pertoca no només a alguns, sinó a tots. A la missió evangelitzadora ens ajuda la força de l'Esperit Sant.

22/05/2013

Estimats germans i germanes, bon dia!

Al credo, immediatament després de professar la fe en l'Esperit Sant, diem: «Crec en l'Església una, santa, catòlica i apostòlica». Hi ha un vincle profund entre aquestes dues realitats de fe: és l'Esperit Sant, en efecte, qui dóna la vida a l'Església, qui en guia els passos. Sense la presència i l'acció incessant de l'Esperit Sant, l'Església no podria viure i no podria realitzar la tasca que Jesús ressuscitat li va confiar d'anar i fer deixebles a tots els pobles (cf. *Mt* 28, 19). Evangelitzar és la missió de l'Església, no només d'alguns, sinó la meva, la teva, la nostra missió. L'apòstol Pau exclamava: «*Ai de mi si no anunciés l'Evangelí!*» (1 *Co* 9, 16). Cada un ha de ser evangelitzador, sobretot amb la vida. Pau VI subratllava que «evangelitzar... és la gràcia i la vocació pròpia de l'Església, la seva identitat més profunda. Ella existeix per evangelitzar» (Exhort. ap. *Evangelii nuntiandi*, 14).

Qui és el veritable motor de l'evangelització en la nostra vida i en l'Església? Pau VI escrivia amb claredat: «Ell és qui, avui igual que en els inicis de l'Església, actua en cada evangelitzador que es deixa posseir i conduir per Ell, i posa als llavis les paraules que per si sol no podria trobar, predisposant també l'ànima del qui escolta per fer-la oberta i acollidora de la Bona Nova i del regne anunciat »(ibid., 75). Per evangelitzar, llavors, cal -un cop més- obrir-se a l'horitzó de l'Esperit de Déu, sense tenir por del que ens demani i cap a on ens guiï.

¡Encomanem-nos a Ell! Ell ens farà capaços de viure i testimoniar la nostra fe, i il·luminarà el cor de qui trobem. Aquesta va ser l'experiència de la Pentecosta: els Apòstols, reunits amb Maria al cenacle, *«llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a*

parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se.» (Ac 2, 3-4). L'Esperit Sant, descendint sobre els Apòstols, els fa sortir de la sala en què eren tancats per por, els fa sortir de si mateixos, i els transforma en anunciadors i testimonis de les «*grandeses de Déu*» (v. 11). I aquesta transformació obrada per l'Esperit Sant es reflecteix en la multitud que va acudir al lloc vinguda «*de totes les nacions que hi ha sota el cel*» (v. 5), perquè cadascú escoltava les paraules dels Apòstols com si fossin pronunciades en la pròpia llengua (cf. v. 6).

Aquí tenim un primer efecte important de l'acció de l'Esperit Sant que guia i anima l'anunci de l'Evangeli: la unitat, la comunió. A Babel, segons el relat bíblic, es va iniciar la dispersió dels pobles i la confusió de les llengües, fruit del gest de supèrbia i d'orgull de l'home que volia construir, només amb les

pròpies forces, sense Déu, «*una ciutat i una torre que arribi fins el cel*» (Gn 11, 4). A la Pentecosta es superen aquestes divisions. Ja no hi ha més orgull vers Déu, ni el tancament d'uns respecte dels altres, sinó que hi ha l'obertura a Déu, és el sortir per anunciar la seva Paraula: una llengua nova, la de l'amor que l'Esperit Sant vessa als cors (cf. *Rm 5, 5*), una llengua que tots poden comprendre i que, acollida, es pot expressar en tota existència i en tota cultura. La llengua de l'Esperit, la llengua de l'Evangelí, és la llengua de la comunió, que convida a superar obstinacions i indiferències, divisions i contraposicions. Hauríem de preguntar-nos tots: Com em deixo guiar per l'Esperit Sant de manera que la vida i el testimoniatge de fe siguin d'unitat i comunió? Porto la paraula de reconciliació i d'amor que és l'Evangelí als ambients en què visc? A vegades sembla que es repeteix avui allò que va succeir a

Babel: divisions, incapacitat de comprensió, rivalitat, enveges, egoisme. Què faig amb la meva vida? Creo unitat al meu entorn? O divideixo, amb xafarderies, crítiques, enveges? Què faig? Pensem en això. Portar l'Evangelí és anunciar i viure nosaltres en primer lloc la reconciliació, el perdó, la pau, la unitat i l'amor que l'Esperit Sant ens dóna. Recordem les paraules de Jesús: «*Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres*» (Jn 13, 35).

Un segon element: el dia de la Pentecosta, Pere, ple de l'Esperit Sant, posant-se dret «amb els Onze» i «alçant la veu» (Ac 2, 14), anuncia «clarament» (v. 29) la bona notícia de Jesús, que va donar la vida per la nostra salvació i que Déu va ressuscitar dels morts. Heus aquí un altre efecte de l'acció de l'Esperit Sant: la valentia d'anunciar la novetat de l'Evangelí de Jesús a tots,

amb franquesa (parresia), en veu alta, en tot temps i lloc. I això passa també avui per a l'Església i per a cada un de nosaltres: del foc de la Pentecosta, de l'acció de l'Esperit Sant, s'irradien sempre energies noves de missió, camins nous pels quals anunciar el missatge de salvació, nova valentia per evangelitzar. No ens tanquem mai a aquesta acció! Visquem amb humilitat i valentia l'Evangelí! Donem testimoni de la novetat, l'esperança, l'alegria que el Senyor porta a la vida. Sentim en nosaltres «la dolça i confortadora alegria d'evangelitzar» (Pau VI, Exhort. Ap. *Evangelii nuntiandi*, 80). Perquè evangelitzar, anunciar Jesús, ens dóna alegria, en canvi, l'egoisme ens porta amargor, tristesa, tira de nosaltres cap avall; evangelitzar ens porta dalt.

Indico només un tercer element el qual, però, és particularment

important: una nova evangelització, una Església que evangelitza ha de partir sempre de l'oració, de demanar, com els Apòstols al Cenacle, el foc de l'Esperit Sant. Només la relació fidel i intensa amb Déu permet sortir de les pròpies obstinacions i anunciar amb *parresia* l'Evangelí. Sense la pregària el nostre obrar es torna buit i el nostre anunci no té ànima, ni és animat per l'Esperit.

Benvolguts amics, com va afirmar Benet XVI, avui l'Església «sent sobretot el vent de l'Esperit Sant que ens ajuda, ens mostra el camí just, i així, amb nou entusiasme, em sembla, som en camí i donem gràcies al Senyor» (Discurs a l'Assemblea general ordinària del Sínode dels bisbes, 27 octubre de 2012: *L'Osservatore Romano*, edició en llengua espanyola, 4 de novembre de 2012, p. 2). Renovem cada dia la confiança en l'acció de l'Esperit Sant,

la confiança que Ell actua en nosaltres, Ell és dins nostre, ens dóna el fervor apostòlic, ens dóna la pau, ens dóna l'alegria. Deixem-nos guiar per Ell, siguem homes i dones de pregària, que testimonien amb valentia l'Evangelí, sent en el nostre món instruments de la unitat i de la comunió amb Déu. Gràcies.

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/audiencia-
evangelitzar-es-la-missio-de-lesglesia/
\(01/04/2026\)](https://opusdei.org/ca-ad/article/audiencia-evangelitzar-es-la-missio-de-lesglesia/)